

státi:ou stížností nenařikatelny a proto právem odmítlo nař. rozhodnutí stížnost pozůstalosti Antonína D. jako nepřipustnou.

Předpisem § 19 cit. d. ř. ner. opravný prostředek proti rozhodnutím a příkazům v řízení o dávce z přírůstku hodnoty vydání platebního rozkazu předcházejícím odepřen vůbec a naprosto, nýbrž odepřen jest toliko opravný prostředek s a m o s t a t n ý a straně jest dána možnost, aby rozhodnutím vydaným během řízení odporovala až zároveň se stížností do platebního rozkazu jakožto konečného výsledku ukládacího řízení.

Jest proto neodůvodněna obava st-lova, že v nař. rozhodnutí jest prejudicielně a se schopností nabytí právní moci vysloveno, že převod, o který jde, dávce podléhá a že by výrok ten mohl jednou býti na překážku stížnosti do platebního rozkazu podávané.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 2953.

Dávka z přírůstku hodnoty: Dny poštovní dopravy včítají se do lhůty určené k podání námitek podle § 18 čes. dáv. řádu.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 20.777).

Prejudikatura: Boh. 171 adm.

Věc: Anna K. v U. proti zemskému srávnímu výboru v Praze stran opoždění námitek ve věci dávky z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání st-lky z platebního rozkazu zem. insp. ze 14. ledna 1923, kterýmž vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty z převodu domu č. p. — v U. kupní smlouvou ze 16. dubna 1920 zcizeného.

O stížnosti nařikající rozhodnutí toto pro nezákonnost uvážil nss toto:

Ze spisů vysvítá, že st-lka udala obecnou hodnotu nemovitosti, které sama nabyla před rokem 1903, ke dni 1. ledna 1903 částkou 40.000 K, vyměřovací úřad však ustanovil hodnotu tuto dle šetření u obecního úřadu na 14.000 K a zpravil o tom st-lku s upozorněním, že — nepodá-li ve lhůtě 14 dnů proti hodnotě úřadem předpokládané námítky, — dávka bude vyměřena na základě hodnoty úředně předpokládané. Výměr tento byl straně doručen 14. listopadu 1921, námítky její však došly k inspektorátu pro zemské dávky teprve 29. listopadu 1921, tedy po uplynutí stanovené lhůty.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto ve smyslu § 18 č. d. ř. z r. 1915 pro prekulusi st-lky, ježto podle dávk. řádu pro Čechy z r. 1915 včítá se do 14denní lhůty doba poštovní dopravy a proto právem nebylo přihlíženo k podaným námítkám.

Stížnost, namítající, že st-lka nemůže býti odpovědna za to, že námítky její došly opožděně zem. inspektorátu, když je podala již 26. listopadu 1921, tedy tři dny před uplynutím lhůty na poštu, nss neshledal odůvodněnou.

Nss již ve svém nálezu Boh. 171 adm. vyslovil právní názor, že dny poštovní dopravy včítají se do lhůty určené k podání námitek podle § 18

čes. d. ř. a obšírně jej odůvodnil; zejména bylo vysloveno, že pro otázku, byly-li včas podány námitky, které sice před skončením lhůty byly odevzdány poště, ale došly vyměřovacího úřadu po 14denní lhůtě, jest jedině rozhodným, je-li tu výslovný předpis zákona, nařizující u takového podání nevčítání poštovní dopravy do lhůty samé. Takového předpisu však řád dávk. pro Čechy z r. 1915 neobsahuje.

Na tomto právním názoru setrvává nss i v daném případě a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2954.

C e s ť y: Zřizování a oprava plotů při silnici podle mor. řádu policie silniční.

(Nález ze dne 3. prosince 1923 č. 20.778).

V ě c: Jan K. v P. (adv. Dr. Rud. Glück z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o přestupek proti silničnímu řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Trest. nálezem osp-é ve V. z 11. ledna 1922 byl st-l uznán vinným přestupkem § 7 siln. ř. mor. z 31. pros. 1874, jehož se dopustil tím, že postavil plot bez povolení obce a silničního výboru do hrany tělesa silničního a odsouzen proto dle § 27 cit. siln. řádu k pokutě 20 K.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání vyhověno, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného jest prokázána.

O stížnosti rozhodnutí pro nezákonnost a vadnost řízení nařikající uvážil nss toto:

Výtky stížností vznesené ve směru formálním nejsou odůvodněny. Intimát nař. rozhodnutí st-li doručený nemá sice poučení o opravných prostředcích, nedostatek ten však není podstatnou vadou řízení, ježto v daném případě podal st-l stížnost k nss-u včas, tak že z vytýkané vady mu nevznikla žádná právní újma.

Bezdůvodná je dále výtka, že nař. nález neuvádí skutkovou podstatu přestupku, pro který st-l byl odsouzen; neboť slovy »s k u t k o v á podstata přestupku st-li za vinu kladeného jest prokázána«, poukazuje žal. úřad na trestní nález první stolice, v němž jest skutková podstata přestupku konkrétně uvedena slovy, že st-l postavil plot bez povolení obce a silničního výboru.

Zákon z 31. prosince 1874 č. 5 z. z. mor. z r. 1875 o řádu policie silniční stanoví v § 7, mají-li podél silnice zřízeny býti nové ploty neb ohrady křovinové, že vzdálenost jich od kraje silnice, jakož i jejich výše má v každém případě zvláště ustanovena býti komisí, k níž mají býti přivoláni všichni, jichž se věc týče.

Ploty již zřízené, které od silnice příliš málo jsou vzdáleny, mají se vyvlastněním dle možnosti odstraniti, pokud jsou silnici zjevně na závalu.

Z toho je vidno, že zákon rozlišuje nové ploty a ploty již stávající.

V tomto případě je sporno, zda jde o plot nový nebo plot, který již dříve byl zřízen a obviněným jenom opraven.